BISERICA ROMÂNĂ UNITĂ CU ROMA GRECO-CATOLICĂ

BUNAVESTIRE ✠ ANNUNCIATION

BYZANTINE ROMANIAN CATHOLIC MISSION – TORONTO, CANADA

78 Clifton Road, Toronto, ON, M4T 2G2
tel: 416 443 8796 www.bunavestire.org

Duminica / Sundays:

Sf. Spovedanie – **12:00 pm** – *Reconciliation*
Sf. Rozar – **12:00 pm** – *Holy Rozary*
Sfânta Liturghie – **12:30 pm** – ***Divine Liturgy***

Duminica a 3-a a Sf. Paşti (a Mironosiţelor)
Third Paschal Sunday (of the Myrrh-bearers)

5 Mai / May 2019, Glas / Tone 2

La Antifonul 3: **B**ucură-te scaunul cel în chipul focului, bucură-te mireasă nenuntită, bucură-te fecioară, care pe Dumnezeu oamenilor ai născut.

Tropar (24): **Când te-ai pogorât la moarte, cela ce eşti viaţa cea fără e moarte, atuncea iadul l-ai omorât cu strălucirea dumnezeirii tale; şi când ai înviat pe cei morţi din cele de dedesubt, toate puterile cereşti au strigat: Dătătorule de viaţă Hristoase, Dumnezeul nostru, mărire ţie.**

***M**ărire Tatălui şi Fiului şi Spiritului Sfânt*
şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Condac: **Î**nviat-ai din mormânt, atotputernice Mântuitorule, şi iadul văzând minunea s-a înspăimântat, şi morţii s-au ridicat, şi făptura văzând se bucură de tine, şi Adam împreună se veseleşte, şi lumea, Mântuitorul meu, te laudă pururea.

At 3rd Antiphon: **H**ail, O fiery throne, hail, you unwedded spouse, hail, you Virgin who did beget God for mankind.

Troparion: **W**hen You did descend unto death, O Life Immortal, then You did slay Hades with the lightning of Your Divinity. And when You also did raise the dead out of the nethermost depths, all the Hosts of the heavens cried out: O Life-giver, Christ our God, glory be to You.

***G**lory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit, now, and always, and forever and ever. Amen.*

Kontakion: **Y**ou did rise from the tomb, O omnipotent Saviour, and Hades was terrified on beholding the wonder; and the dead arose, and creation at the sight there of rejoices with You. And Adam also is joyful, and the world, O my Saviour, praises You for ever.

Prochimen: **T**ăria mea şi lauda mea este Domnul şi mi-a fost mie spre izbăvire. *(Ps. 117, 14)*
Stih: **C**ertând, m-a certat Domnul, dar morţii nu m-a dat. *(Ps. 117, 18)*

Apostol: **D**in Faptele Sfinţilor Apostoli citire. *(6, 1-7)*

În zilele acelea, înmulţindu-se ucenicii, eleniştii (iudei) murmurau împotriva evreilor, pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la slujirea cea de fiecare zi. Şi chemând cei doisprezece mulţimea ucenicilor, au zis: Nu este drept ca noi, lăsând de-o parte cuvântul lui Dumnezeu, să slujim la mese. Drept aceea, fraţilor, căutaţi şapte bărbaţi dintre voi, cu nume bun, plini de Spirit Sfânt şi de înţelepciune, pe care noi să-i rânduim la această slujbă. Iar noi vom stărui în rugăciune şi în slujirea cuvântului. Şi a plăcut cuvântul înaintea întregii mulţimi, şi au ales pe Ştefan, bărbat plin de credinţă şi de Spirit Sfânt, şi pe Filip, şi pe Prohor, şi pe Nicanor, şi pe Timon, şi pe Parmena, şi pe Nicolae, prozelit din Antiohia, Pe care i-au pus înaintea apostolilor, şi ei, rugându-se şi-au pus mâinile peste ei. Şi cuvântul lui Dumnezeu creştea, şi se înmulţea foarte numărul ucenicilor în Ierusalim, încă şi mulţime de preoţi se supuneau credinţei.

Evanghelia: ***Marcu 15, 43-16, 8***

Şi venind Iosif cel din Arimateea, sfetnic ales, care aştepta şi el împărăţia lui Dumnezeu, şi, îndrăznind, a intrat la Pilat şi a cerut trupul lui Iisus. Iar Pilat s-a mirat că a şi murit şi, chemând pe sutaş, l-a întrebat dacă a murit de mult. Şi aflând de la sutaş, a dăruit lui Iosif trupul. Şi Iosif, cumpărând giulgiu şi coborându-L de pe cruce, L-a înfăşurat în giulgiu şi L-a pus într-un mormânt care era săpat în stâncă, şi a prăvălit o piatră la uşa mormântului. Iar Maria Magdalena şi Maria, mama lui Iosi, priveau unde L-au pus. Şi după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, şi Salomeea au cumpărat miresme, ca să vină să-L ungă. Şi dis-de-dimineaţă, în prima zi a săptămânii (Duminică), pe când răsărea soarele, au venit la mormânt. Şi ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de la uşa mormântului? Dar, ridicându-şi ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare. Şi, intrând în mormânt, au văzut un tânăr şezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veşmânt alb, şi s-au spăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimântaţi! Căutaţi pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus. Dar mergeţi şi spuneţi ucenicilor Lui şi lui Petru că va merge în Galileea, mai înainte de voi; acolo îl veţi vedea, după cum v-a spus. Şi ieşind, au fugit de la mormânt, că erau cuprinse de frică şi de uimire, şi nimănui nimic n-au spus, căci se temeau.

Prokimenon: **T**he Lord is my strength and my song; he has been my Saviour. *(Ps. 118, 14)*
Verse: **T**hough the Lord punished me sternly, he has not abandoned me to death *(Ps. 118, 18)*

Epistle: **A** reading is from the Acts of the Apostles: *(6, 1-7)*

In those days, when the number of disciples was increasing, the Hellenists made a complaint against the Hebrews: in the daily distribution their own widows were being overlooked. So the Twelve called a full meeting of the disciples and addressed them, "It would not be right for us to neglect the word of God so as to give out food; you, brothers, must select from among yourselves seven men of good reputation, filled with the Spirit and with wisdom, to whom we can hand over this duty. We ourselves will continue to devote ourselves to prayer and to the service of the word." The whole assembly approved of this proposal and elected Stephen, a man full of faith and of the Holy Spirit, together with Philip, Prochorus, Nicanor, Timon, Parmenas, and Nicolaus of Antioch, a convert to Judaism. They presented these to the apostles, and after prayer they laid their hands on them. The word of the Lord continued to spread: the number of disciples in Jerusalem was greatly increased, and a large group of priests made their submission to the faith.

Gospel: ***Mark 15, 43-16, 8***
At that time, came Joseph of Arimathaea, a prominent member of the Council, who himself lived in the hope of seeing the kingdom of God, and he boldly went to Pilate and asked for the body of Jesus. Pilate, astonished that he should have died so soon, summoned the centurion and enquired if he had been dead for some time. Having been assured of this by the centurion, he granted the corpse to Joseph who bought a shroud, took Jesus down from the cross, wrapped him in the shroud and laid him in a tomb which had been hewn out of the rock. He then rolled a stone against the entrance to the tomb. Mary of Magdala and Mary the mother of Joset took note of where he was laid. When the Sabbath was over, Mary of Magdala, Mary the mother of James, and Salome, bought spices with which to go and anoint him. And very early in the morning on the first day of the week they went to the tomb when the sun had risen. They had been saying to one another, "Who will roll away the stone for us from the entrance to the tomb?" But when they looked they saw that the stone, which was very big, had already been rolled back. On entering the tomb they saw a young man in a white robe seated on the right-hand side, and they were struck with amazement. But he said to them, "There is no need to be so amazed. You are looking for Jesus of Nazareth, who was crucified: he has risen, he is not here. See, here is the place where they laid him. But you must go and tell his disciples and Peter, `He is going ahead of you to Galilee; that is where you will see him, just as he told you.' "And the women came out and ran away from the tomb because they were frightened out of their wits; and they said nothing to anyone, for they were afraid.

Priceasna: (66) **C**ât de mărit este Domnul în Sion nu poate limba a tâlcui. Mare este Domnul în cer, pe tron şi până-ntr-un fir de iarbă pe pământ. Mare eşti pretutindenea, Doamne, pretutindenea, eşti mărit. în zi, în noapte, cu strălucirea. Aliluia.

Communion Hymn: **T**he tongue cannot describe how glorious is the Lord in Sion. Great is the Lord in Heaven, on his throne, and even unto a blade of grass upon the earth. Great are You in all places, Lord, everywhere You are gloriously glorified: day, and night, Alleluia.

78. O, veniţi către Isus

O, veniţi către Isus,
Înălţaţi inima-n sus.
De la El vine puterea,
Dragostea şi mângâierea.

Refren: Doamne ascultă-al nostru glas,
Căci nădejdea noastră-ntreagă
Numa-n Tine ne-a rămas.

Pace-n Tine noi găsim
Chiar şi-atunci când suferim,
Şi putere în ispită
Ori când inima-i zdrobită.

O, măreşte-n noi credinţa,
Dragostea şi pocăinţa;
Dă-ne calea mântuirii
Şi nădejdea fericirii.

Eu sunt Învierea

Eu sunt Învierea şi Viaţa
Cel ce crede în Mine viu, viu va fi
De va şi muri, de va şi muri,
Cel ce crede în Mine viu, viu va fi

Refren: Aşa este Doamne, Tu eşti Hristos
Cel ce ai venit în lume.

Tu eşti Învierea şi Viaţa
Cei ce cred în tine vii, vii vor fi
De vor şi muri, de vor şi muri
Cei ce cred în Tine vii, vii vor fi.

Scurtă biografie a Episcopului Ioan Suciu

Fiu al lui Vasile Suciu, preot greco-catolic, și al Mariei Coltor, s-a născut la Blaj, județul Alba, la 3.12.1907. A primit botezul și mirul la 24 decembrie din același an. După școala elementară și cea secundară la Blaj, și-a luat examenul de maturitate în 1925 la Liceul Sfântul Vasile cel Mare. A fost apoi trimis la Roma, la Colegiul Pontifical Grec. A luat doctoratul în filozofie în 1927 la Ateneul De Propaganda Fide și

doctoratul în teologie, în 1932, la Ateneul Angelicum.

Întors în țară, a fost numit profesor de religie la Liceul Comercial de băieți din Blaj, apoi la Liceul Sfântul Vasile cel Mare. În 1939, i s-au încredințat cursuri la Academia Teologică. Smerit, energic, plin de zel, excelent predicator, foarte respectat, a captat energiile tinerilor, publicând pentru ei lucrări de mare valoare catehetică și

pastorală.

La 25.05.1940 a fost numit episcop auxiliar de Oradea, consacrarea având loc la 20.07.1940, la scurt timp înainte de Diktatul de la Viena. Rămas în teritoriul ocupat de trupele horthyste, a desfășurat între 1940 și 1946 un apostolat impresionant, în ciuda dificultăților pricinuite de război și de regimul de ocupație.

La începutul lui 1947 s-a întors la Blaj ca administrator apostolic al Arhieparhiei de Alba-Iulia și Făgăraș, unde a întărit zelul clerului și al poporului prin numeroase inițiative pastorale și spirituale. A întărit în credință pe credincioși, care începeau să simtă presiunile venite din partea autorităților comuniste pentru a părăsi Biserica Română Unită (Greco-Catolică) în vederea „unificării" cu Biserica Ortodoxă. De teama marii sale popularități, a fost arestat de două ori, în septembrie 1948, în timpul unor vizite pastorale, desfășurate chiar în timp ce se derula asaltul împotriva Bisericii Române Unite.

A fost arestat pentru a treia oară, la 27.10.1948, odată cu ceilalți episcopi greco-catolici. La 10.05.1949, Securitatea l-a ridicat din lagărul organizat la mănăstirea Căldărușani și l-a dus la București, la Ministerul de Interne. Știind clar că nu-și va renega credința catolică, Securitatea l-a maltratat în anchete dure în încercarea de a-l implica într-un proces politic. La 26.10.1950 a fost transferat la închisoarea cu regim de exterminare de la Sighet. Deși suferea de colită cronică, nu a primit regim alimentar adecvat, și nici îngrijiri medicale, murind de foame în celula 44, la 27.06.1953, înconjurat de frații săi în episcopat. A fost înmormântat în „Cimitirul Săracilor" de la Sighet, iar mormântul său a rămas necunoscut.

Scurtă biografie a Episcopului Tit Liviu Chinezu

Fiul lui Ioan Paul, preot greco-catolic, și al Elenei Ceușan, s-a născut la 22 decembrie 1904 la Iernuțeni (Reghin), județul Mureș. A primit botezul și mirul la 26 decembrie din același an. După școala elementară la Huduc și cea secundară la Reghin, a urmat ultimii doi ani școlari la Blaj, la Liceul Sfântul Vasile cel Mare, absolvit cu examenul de maturitate în 1925. A fost apoi trimis la Roma, la Colegiul Pontifical Grec, obținând doctoratul în filozofie la AteneulDe Propaganda Fide în 1927 și licența în teologie la Ateneul Angelicum în 1931.

Întors în țară, a îndeplinit funcția de capelan al școlilor din Blaj. În 1932 a fost numit profesor de teologie. Între 1941 și 1945 a fost rector al Academiei teologice din Blaj. S-a implicat activ în înființarea și funcționarea Societății „Sfântul Niceta de Remesiana" pentru preoții celibi. În 1946 a fost numit protopop de București, iar în 1948, canonic al Capitlului din Blaj.

A fost considerat de Securitate drept „unul dintre cei mai fermi opozanți față de unirea dintre Biserica greco-catolică și Biserica ortodoxă română".

A fost arestat în noaptea de 28/29 octombrie 1948, împreună cu episcopii greco-catolici și cu alți 25 de preoți cu responsabilități în eparhiile lor, în cadrul prigoanei comuniste care a suprimat Biserica Română Unită. În lagărul de la Căldărușani a fost consacrat în secret episcop la 25.04.1949, prin mandat venit de la Nunțiatura Apostolică; și-a oferit atunci viața pentru Papa. Refuzând să se lepede de Biserica sa, a fost transferat în 25.05.1950 la închisoarea cu condiții de exterminare de la Sighet. S-a îmbolnăvit grav din pricina condițiilor de viață existente acolo. Neprimind niciun fel de îngrijire medicală, boala s-a agravat; a fost izolat într-o celulă, unde a murit după câteva ore, la 15 ianuarie 1955. A avut consolarea să primească dezlegarea sacramentală de la episcopii „măturători" din acea zi, PS Alexandru Todea și PS Adalbert Boros.

A fost îngropat în „Cimitirul Săracilor" din Sighet, iar mormântul său nu mai poate fi identificat astăzi.